

Motion till riksdagen

1986/87:N183

Birger Rosqvist m. fl. (s)

Vissa utgångspunkter för energisystemets omställning (prop. 1986/87:159)

Energipolitikens utformning spelar en mycket viktig roll för att uppnå ett av de viktigaste målen i vårt svenska samhälle, den fulla sysselsättningen.

En kärnkraftsavveckling till år 2010 kommer att ställa mycket stora krav på omfattande investeringar i nya elproduktionsanläggningar och strukturella förändringar i Sverige.

Ett beslut om ytterligare förkortning av avvecklingstiden innebär att investeringarna måste klaras på än kortare tid och därmed ge ytterligare resursproblem som följd.

Inga sådana faktorer vad gäller kärnkraftsproduktionen av el har heller framkommit, som föranleder att en tidigare avveckling skall få leda till att Sveriges konkurrenskraft försämras. Ett beslut måste vila på grunder som är väl genomtänkta och där beslutets konsekvenser nog övervägs.

Omställning till nytt energisystem får heller inte riskera andra välfärds-mål. En kärnkraftsavveckling får inte ske på bekostnad av miljön. Mycket högt ställda miljö- och säkerhetskrav måste uppfyllas av de elproduktionsanläggningar som skall ersätta kärnkraften.

De krav som i folkomröstningen ställdes på ersättningsproduktion och tillförsel vid en kärnkraftsavveckling är fortfarande långt ifrån lösta. Ersättning med naturgas är varken säker eller inhemsk. Ersättning med kol-kraft är varken tekniskt-miljömässigt säker, önskad av många eller in-hemsk. Ersättning med vattenkraft kunde vara en lösning delvis, men ytter-ligare utbyggnad är snävt reglerad genom politiska beslut, protesterna mot utbyggnad är högljudda även om vi här kunde uppfylla kravet på inhemsk produktion.

Vi behöver all tid som står till buds för att klara den omställning som är beslutad för avveckling, dvs. till år 2010.

Även om man med de starkaste ambitioner försöker tidigarelägga en avveckling bör om, som vi förutsätter, intentionerna i folkomröstning-sresultatet skall följas, beredskap, planering och förutsättningar finnas för att produktion med nuvarande reaktorer är kvar en bra bit in på 2000-talet.

Kärnkraftsindustrin ställer högre krav på tekniskt gediget kunnande än någon annan industri i vårt land. Genomgående finns en högt kvalificerad och välutbildad personal vid de svenska kärnkraftverken. Trots icke sällan förekommande obalanserade påhopp på den industri och den produkt des-sa människor genom sitt arbete åstadkommer kvarstår än så länge en hög motivation inom berörda personalkategorier. Kanske beror detta på att den elkraft man producerar ändå räknas stark efterfrågan inte bara när vädrets

makter visar sig från sin sämsta sida utan även alltid annars i den vardagliga tillvaron.

Mot. 1986/87
N183

Just motivationen hos kärnkraftspersonalen är en av de bästa och säkraste faktorerna för den kraftproduktion vi så väl behöver. Deras kunskap inom sitt yrkesområde kan utnyttjas på flera sätt, inte minst som informatörer om sitt arbete.

Många människor hyser stor oro inför allt som rör kärnkraft. All mänsklig aktivitet medför dock risker av olika slag. Det må gälla människors hälsa på kort och lång sikt, faror i arbetslivet och den inre miljön, kommunikationer till lands, sjöss eller i luften, bruket av gifter som kan påverka föda, luft och vatten och mycket annat.

Vad gäller den fredliga kärnkraftsproduktionen av el har denna emellertid i många sammanhang oförtjänt fått framstå som överflödigt, omänskligt, farligt och avskräckande. Därför skall den stängas av och upphöra så gott som omedelbart. Folkomröstningsresultatet skall inte gälla.

Inom verksamheten anställd personal, som dagligen sysslar med produktionen och vistas i anläggningarna och har ansvar, har en helt annan uppfattning. Här producerar man något som är starkt efterfrågat, har hög kvalitet och billigt pris. Man uppfattar inte avvecklingsbeslutet som ett löfte utan som ett hot mot trygghet och sysselsättning. Beslut och uttalanden som kan lugna och dämpa sådan oro har inte trängts bland pressmeddelandena.

Nästan ytterligare ett kvarts sekel skall vi enligt fattade beslut ha kärnkraftsproduktion kvar i Sverige. Även senast gjorda utredningar och undersökningar har konstaterat att säkerheten är sådan att anledning saknas för en tidigare lagd avveckling. Detta är ett konstaterande som kraftfullt måste poängteras av medmänskliga och humanitära skäl för att hjälpa till att hindra oberättigad oro. Likväl måste åtgärder vidtas för att öka trygghet och tro på framtiden även fram mot år 2010 för den som har sin försörjning och arbetsplats inom kärnkraftsindustrin. Ideliga propåer om stängning och avveckling med kort varsel ökar varken motivation eller arbete för säkerheten inom denna verksamhet, där just säkerheten ställts och skall ställas främst.

Stängning av viss anläggning i framtiden måste åtföljas av beslut som medför fortsatt sysselsättning för berörd personal på resp. ort.

En objektiv, bred och allsidig information initierad av bl. a. statsmakterna behövs för att ge en del av den trygghetskänsla som många människor både utanför och innanför kärnkraftsproduktionen i dag behöver.

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om initiativ och medverkan syftande till objektiv information om kärnkraftsproduktionen samt vad som anförts om framtida åtgärder för anställda inom kärnkraftsindustrin.

Stockholm den 1 juni 1987

Mot. 1986/87
N183

Birger Rosqvist (s)

Inge Carlsson (s)

Bo Södersten (s)

Hans Pettersson (s)
i Helsingborg

Nils T Svensson (s)

Anita Persson (s)

